

ΑΝΤΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ

περιοδική εφημερίδα τοίχου που εκδίδεται από την κατάληψη Terra Incognita - φύλλο #2, απρίλης '18

Πραξικοπηματική απόπειρα αναίρεσης της αθώωσης του συντρόφου Τάσου Θεοφίλου

Η ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΣΥΔΟΣΙΑ ΧΤΙΖΕΙ ΤΟ ΑΝΤΙ-ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΓΟΗΤΡΟ

Στις 11 Μάη εξετάζεται η αίτηση του αντεισαγγελέα Αρείου Πάγου και στενού συνεργάτη της Αντιτρομοκρατικής Ιωάννη Αγγελή, που ζητά την αναίρεση της αθωωτικής απόφασης του συντρόφου Τάσου Θεοφίλου. Αυτό σημαίνει πως έπειτα από 5 χρόνια αυθαίρετης αιχμαλωσίας, ο σύντροφος κινδυνεύει να οδηγηθεί εκ νέου στη φυλακή, κατηγορούμενος για το σύνολο των ποινών που απαλλάχτηκε πρότινος.

Η υπόθεση του συντρόφου κατέγραψε μια από τις πιο κακοστημένες επιχειρήσεις της καταστολής, με κατάληξη την έκθεση της Αντιτρομοκρατικής. Αυτή τη συνθήκη καλείται να αποκρούσει για ακόμη μια φορά. Αυτή τη συνθήκη καλούμαστε να ανατρέψουμε για ακόμη μια φορά όλοι μαζί.

Οι καταλήψεις

είναι τα σημεία αναφοράς του ανατρεπτικού αγώνα

Τις πρώτες πρωινές ώρες της Δευτέρας 12/3 πραγματοποιήθηκε επιχείρηση εκκένωσης τριών καταλήψεων στην Αθήνα. Συγκεκριμένα εκκένώθηκαν η κατάληψη Ματρόζου 54 στο Κουκάκι και οι καταλήψεις Ζαΐμη 11 και GARE στα Εξάρχεια. Κατά τις επιχειρήσεις εκκένωσης πραγματοποιήθηκαν συλλήψεις συντρόφων και συντροφισσών που βρέθηκαν στα κτήρια ή συγκεντρώθηκαν απ' έξω σε ένδειξη αλληλεγγύης. Αυτή τη στιγμή και τα 3 κτίρια αποτελούν εκ νέου εδάφη αγώνα, καθώς βρίσκονται ξανά στα χέρια του κινήματος.

Όλα αυτά τα χρόνια οι καταλήψεις βρίσκονται διαρκώς στο στόχαστρο της καταστολής. Και αυτό γιατί πολύ απλά στεγάζουν την ίδια την δυνατότητα αποτύπωσης κοινοτήτων αυτοοργάνωσης και αλληλεγγύης ενάντια στην συνθήκη της ιδιοκτησίας και τον καπιταλιστικό εκβιασμό του ενοικίου. Στεγάζουν τη δημιουργικότητα, οργανώνοντας την καταστροφή του κόσμου της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης. Απέναντι στην ματαιότητα του αγώνα που επιχειρεί να επιβάλει η εξουσία, οι ανακαταλήψεις εδαφών ακυρώνουν στην πράξη την καταστολή.

10 Μάρτη-Βαλκανική πορεία διεθνιστικής αλληλεγγύης ενάντια σε κάθε εθνικισμό

Κανένα όνομα δε μας χωρίζει-Κανένα έθνος δε μας ενώνει

Πάνω από 4000 άτομα πλαισίωσαν τη βαλκανική πορεία διεθνιστικής αλληλεγγύης στις 10 Μάρτη στη Θεσσαλονίκη. Η πορεία ήταν το επιστέγασμα ενός κύκλου παρεμβάσεων ενάντια στο εθνικιστικό παραλήρημα των τελευταίων μηνών. Μέσα από αντιφασιστικές παρεμβάσεις, μικροφωνικές και αφισοκολλήσεις σε σχολεία και χώρους εργασίας, πεζές και μηχανοκίνητες περιπολίες στις γειτονιές της πόλης που στοχοποίησαν στέκια, μαγαζιά και σπίτια φασιστών, δόθηκε μια ηχηρή διάψευση στους φασίστες πως, έπειτα από τις επιθέσεις που πραγματοποίησαν στην κατάληψη Libertatia και τον ΕΚΧ Σχολείο, θα βγουν στο προσκήνιο της πολιτικής πραγματικότητας.

Για μας πατρίδα είναι όλη η Γή, είναι το χώμα που πατάμε, είναι οι σχέσεις αλληλεγγύης με τους απανταχού αγωνιζόμενους ανθρώπους. Είναι τα κοινά βιώματα, τα κοινά άγχη και οι δυσκολίες, είναι το πείσμα και η οργή απέναντι στην εκμετάλλευση και οι αγωνίες του καθενός για την κοινωνική αλλαγή. Είναι η συλλογική προσπάθεια για την οικοδόμηση μιας επαναστατημένης αναρχικής κοινωνίας, απαλλαγμένης από κάθε μορφή καταπίεσης. Εκεί που ο καθένας και η καθεμία μας θα προσφέρει σύμφωνα με τις δυνατότητες του/της, για τις συλλογικές ανάγκες. Απέναντι σε ένα κόσμο μίσους και διχονοίας, να οικοδομήσουμε μια κοινωνία ελευθερίας, ισότητας και αυτοδιάθεσης.

Λάμπρος Φούντας: παρών στους αγώνες όλων μας

Στις 10 Μάρτη του 2009 κατά τη διάρκεια προπαρασκευαστικής επαναστατικής ενέργειας, πέφτει νεκρός από τα πυρά μπάτσων ο σύντροφος και μέλος της οργάνωσης Επαναστατικός Αγώνας, Λάμπρος Φούντας. 9 Μάρτηδες μετά ο Λάμπρος ζει ακόμα μέσα στους αγώνες μας. Ζει μέσα στις φωτιές μας.

Μη σας ξεγελούν τα χαμόγελα μας, είμαστε όλες νεκρές.

Μας βίασαν, μας κατακρεούρησαν με χτυπήματα, μας πυροβόλησαν. Ακρωτηριάσαν τα γεννητικά μας όργανα, και τα φιλάρανε, γελώντας πάνω μας. Ήμασταν ένοχες γιατί εξεγερθήκαμε, ένοχες γιατί ήμασταν γυναίκες που πήραν ένα τουφέκι, μα ήμασταν μονάχα κορίτσια. Υποφέραμε από την πείνα, είχαμε ενθαρρυντικά βλέμματα από αυτούς που είχαν λιγότερα από εμάς, χαμογελάσαμε, κλάψαμε, τρομοκρατηθήκαμε, σκεφτήκαμε ότι θα τα καταφέρναμε στην αδιαφορία του κόσμου που μας θαύμαζε και δεν μας στήριξε. Τελείωσε όπως το γνωρίζαμε, δεν ήταν ένα παραμύθι η ιστορία μας. Ή ίσως υπήρξε κάτι τέτοιο στην διάρκεια του χρόνου μιας φευγαλέας στιγμής.

Οι Κούρδισες μαχήτριες που πέθαναν στο Αφρίν, Μάρτης 2018

Για το εφετείο όσων καταδικάστηκαν ως «ατομικοί τρομοκράτες»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΤΡΟΜΟΝΟΜΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΓΚΡΕΜΙΣΜΑ ΤΗΣ ΚΑΘΕ ΦΥΛΑΚΗΣ

Στις 26 Μαρτίου βγήκε η απόφαση του εφετείου που αφορά τους συντρόφους Α. Ντάλιο, Γ. Μιχαηλίδη, Δ. Πολίτη, Ν. Ρωμανό καθώς και το μέλος της σπφ Γ. Τσάκαλο, οι οποίοι είχαν καταδικαστεί με βαρύτατες ποινές κάθειρξης. Μια ακραία και εκδικητική απόφαση που τους καταδίκασε στις ίδιες σχεδόν ποινές με το πρωτόδικο δικαστήριο. Συγκεκριμένα ο Α. Ντάλιος καταδικάστηκε σε 27 χρόνια (από 29), ο Ν. Ρωμανός σε 18 χρόνια (από 20), ο Δ. Πολίτης σε 12 χρόνια και 2 μήνες (από 13), ο Γ. Μιχαηλίδης σε 11 χρόνια (όπως και στο πρωτόδικο) και το μέλος της ΣΠΦ Γ. Τσάκαλος σε 5 χρόνια (όπως και στο πρωτόδικο).

Η απόφαση του δικαστηρίου κατοχυρώνει στο νομικό οπλοστάσιο του κράτους, την κατηγορία της «ατομικής τρομοκρατίας» ως στοιχείο στις επερχόμενες πολιτικές δίκες εναντίον του αναρχικού και ευρύτερου ριζοσπαστικού κινήματος. Στην ουσία δεν είναι τίποτα παραπάνω από την ποινικοποίηση της ίδιας της επαναστατικής ταυτότητας, ως επαρκές αποδεικτικό στοιχείο για την καταδίκη αγωνιστών στα πλαίσια του αντιτρομοκρατικού νόμου (187Α). Για μία ακόμη φορά οι δικαστικοί μηχανισμοί εξισώνουν την "τρομοκρατία" με τον αναρχικό αγώνα, καταδικάζοντας όσους και όσες αγωνίζονται για τη συνολική απελευθέρωση ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας. **Να μην αφήσουμε κανέναν, μόνο του στα χέρια του κράτους.**

Ούτε εθνικός-ούτε θρησκευτικός

Ο δικός μας πόλεμος είναι κοινωνικός και αντικρατικός

Το τελευταίο διάστημα οι σχέσεις μεταξύ Ελλάδας-Τουρκίας μοιάζουν σα να βαδίζουν σε τεντωμένο σχοινί. Θα ήταν αρκετά αφελές όμως να ισχυριστούμε πως "ο αδίστακτος Ερντογάν εκβιάζει την αδύναμη Ελλάδα". Το ψυχροπολεμικό κλίμα των τελευταίων μηνών, τόσο μεταξύ των 2 γειτονικών χωρών, όσο και στην ευρύτερη περιοχή της ανατολικής μεσογείου είναι η αποτύπωση του διαρκή πολιτικοστρατιωτικού ανταγωνισμού συμφερόντων μεταξύ των 2 υπερδυνάμεων: των ΗΠΑ και της Ρωσίας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν οι εκατέρωθεν επιβαλλόμενες εξοπλιστικές απαιτήσεις: τη στιγμή που η Ρωσία απαιτεί την πώληση νέων πυραυλικών συστημάτων S400, η Αμερική διαπραγματεύεται την στρατιωτική της διευκόλυνση σε Λάρισα, Αλεξανδρούπολη, Ελευσίνια, Ακτιο, Άραξο και Ανδραβίδα.

Μοιάζει πιο πρόδηλο από ποτέ πως το κλίμα που καλλιεργούν οι κυβερνήσεις Ελλάδας-Τουρκίας, επιχειρεί να νομιμοποιήσει κοινωνικά το ενδεχόμενο ενός πολέμου. Ενός πολέμου που θα φέρει κέρδη στους ισχυρούς, μέσα από τον θάνατο 2 λαών. Έναν πόλεμο που θα σκορπίσει τη βία και την εξαθλίωση γα την επιβολή της ισχύος των μεγάλων συμφερόντων. Σε αυτόν τον πόλεμο, οι απανταχού καταπιεσμένοι δεν έχουν θέση στο πλευρό κανενός έθνους. Τα συμφέροντα των μεγάλων αφεντικών είναι ίδια, όποια γλώσσα και αν μιλάνε.

Μαζικές αρνήσεις στράτευσης στις εγκληματικές υπηρεσίες των κρατών

**Από την Ελλάδα μέχρι την Τουρκία
ο εχθρός είναι τα κράτη και τα υπερεθνικά πολιτικό-στρατιωτικά στρατηγεία**